

Oponentský posudek bakalářské práce *Kastrace genderu* autorky Barbory Pincové.

Práce je odvážným pokusem o kritickou analýzu současných přístupů ke zkoumání postavení ženy a muže ve společnosti. Výsledek snahy je bohužel poněkud zmatený a nedotažený.

Za nedostatek práce považuji velmi nezdařilé uvedení do problematiky. Práci zcela chybí jakýkoliv stručný úvod, ve kterém by se čtenář dozvěděl, co ho čeká, jaké má autorka aspirace či jakékoliv vymezení práce.

V úvodní části nazvané „Metodologie“ se objevuje řada nejasných narážek budících zcela neadekvátní očekávání vzhledem k následujícímu textu (zmínka o analýze webových stránek, o komparativní historické analýze či o tajných rozhovorech s muži v kavárně, aj.). Není jasný cíl práce a postrádám také formulování výzkumné otázky(ek). O metodologii práce se přitom ve zmiňované kapitole nedočteme.

Následuje historické shrnutí vývoje feminismu, které je poněkud nejednotné a opět působí matoucím a neúplným dojmem, neboť v prvním časovém období autorka popisuje pouze situaci na území České republiky a v následujícím časovém období pouze situaci v zahraničí. Celkový obraz pak působí poněkud roztržštěně a nedodělaně.

Teprve v další části začíná být jasné, kam autorka svou prací míří a jaké má cíle. Následuje kritický rozbor teoretických přístupů k vybraným subtématům spadajících do oblasti genderu. I v této části však ze začátku spatřuji nedostatky. Text má - spíše než analytický - esejistický charakter. Autorka nekriticky předkládá na více místech své názory a zdánlivě náhodně polemizuje s vybranými autory o vybraných tématech týkajících se postavení muže a ženy ve společnosti. Přes nesporně zajímavé postřehy bohužel nemůžeme hovořit o relevantní diskurzivní (ani jiné) analýze či teoretické komparaci, neboť svá tvrzení - i když často zajímavá - nám autorka (až na výjimku jednoho experimentu) předkládá často jako generalizovaná, subjektivní a zcela nepodložená tvrzení založená jen na vlastní zkušenosti.

Od druhé poloviny je práce zásadně zdařilejší, za zdařilé považuji zejména kapitoly Patriarchát a Sexualita. Předkládaná argumentace se stává smysluplnější a ucelenější a předkládané závěry působí relevantněji. Také další kapitoly v závěru práce působí srozumitelněji a kompaktněji. Závěry jsou prezentovány velmi zdařile, přehledně a působí až překvapivě uceleným dojmem. Z tohoto hlediska považuji za velmi nešťastný zmatený

(ne)úvod a poněkud zbrklý začátek popisu argumentů, neboť to velmi negativně působí na čtenáře.

Stylisticky bych práci označila za poněkud svéráznou. V textu je bohužel občas díky grafické úpravě těžké se zorientovat (umístění celého teoretického argumentu včetně citace v poznámce na konci dokumentu apod.). Práce obsahuje překlepy a nedostatky v citacích (nejednotná grafika apod.), což také poněkud ubírá na dojmu. Na druhou stranu je patrné, že autorka se v problematice orientuje a pracuje s četnou zahraniční literaturou.

I přes všechny zmíněné výtky práce obsahuje cenné a odvážné myšlenky a proto ji doporučuji k obhajobě s navrhovaným hodnocením **velmi dobře – dobře**.

PhDr. Kateřina Pulkrábková